

Hovedregelen. Derimod er jeg, ligesom den ærede første Taler (Ejsing), en hel Del betænkelig ved 2det Stykke i § 7, som fritager Jernbanen for Ansvar, saafremt de skadelidte Genstande er anbragte paa deres nuværende Plads efter Banens Anlæg og ikke saavel med Hensyn til Brandfarlighed som Værdi træder i Stedet for tilsvarende Genstande, der har været anbragte paa det paagældende Sted for Banens Anlæg. Næst at tiltræde, hvad der blev sagt af den ærede første Taler, vil jeg sige, at Grundtanken i denne Bestemmelse efter min Opfattelse er god nok, og den vil jeg ogsaa kunne tiltræde, thi Tanken er aabenbart den, at den skadelidte, den tilstødende Grundejer, ikke vilkaarlig ved sine Handlinger skal kunne forøge Risikoen for Jernbanerne. Det mener jeg er aldeles rigtigt, og det havde jeg Lejlighed til at fremhæve, da vi talte om Lovforslagene af 1914 og 1915. Jeg ser imidlertid ikke bedre end, at den Formulering, § 7, 2det Stykke, har faaet, gaar for vidt, den fritager nemlig Jernbanerne for Ansvar, saa snart de paagældende Genstande er anbragte paa deres nuværende Plads efter Banens Anlæg. Det vil føre til, at hvis en Mand har opført sig en Villa før Banens Anlæg, men ikke har faaet Møblerne bragt ind i Villaen, før Banen er anlagt, skal Jernbanen vel svare for Skade paa Ejendommen, men ikke for Skade paa Møblerne. Endvidere kan jeg nævne et Tilfælde som det, at en Landbruger i sit Udhus har en gammel, slidt og lidet arbejdsdygtig Maskine, som han erstatter med en moderne Maskine af langt større Kapacitet, men ogsaa af større Kostbarhed. Saaledes som § 7 er formuleret, ser jeg ikke bedre end, at Risikoen for denne Maskines Brand maa bæres af den paagældende Landbruger selv, thi man kan jo ikke sige, at den nye Maskine i Værdi træder i Stedet for den tilsvarende gamle Maskine; det er noget nyt i Henseende til Værdi, den er maaske ti Gange saa meget værd. Jeg tror ikke, det er rigtigt at gøre disse Begrænsninger, men jeg tror, at Jernbanerne bør bære Ansvaret ogsaa for Genstande, som er anbragte efter deres Anlæg, naar Anbringelsen af disse Genstande er et naturligt Udslag af den paagældende Grundejers Økonomi, og det er den i de Tilfælde, jeg nævnedes. Har man opført en Villa, er det en ganske naturlig Ting, at man flytter Møbler derind, og har man slidt sin Landbrugsmaskine op, er det en ganske naturlig Ting, at man anskaffer en

ny og bedre; der er ikke noget som helst vilkaarligt heri, og jeg ser ikke, at Jernbanerne med Føje kan protestere mod at bære Risikoen. De Tilfælde, hvor Jernbanerne derimod maa være fri, er dem, hvor der opføres nye Bygninger, maaske netop med det for Øje at have Bygninger nær ved Jernbanen for at kunne faa Spor ført ind og lignende. Hvad der saaledes beror paa nye økonomiske Bestemmelser fra den paagældende Grundejers Side, er noget, han selv maa svare for og ikke kan lægge over paa Jernbanerne. Jeg vil haabe, at jeg herved i Virkeligheden er i Overensstemmelse med Lovforslagets Tanke, saaledes at det kunde lykkes ved en Omredaktion, der ikke behøver at være ret stor, at faa Lovforslaget formuleret saaledes, at det ogsaa kommer til at ramme denne Tanke.

I § 7, 3die Stykke, gøres den Begrænsning, at Jernbanen er fritaget for Ansvar, forsaavidt den skadelidte Genstand er anbragt i Strid med de Bestemmelser, der maatte være trufne til Beskyttelse mod Brandfare. Jeg vil dog mene, at Betingelsen for Jernbanernes Ansvarsfrihed maatte være den, at der foreligger en Uforsigtighed i Forhold til Brandfaren, som faar Betydning med Hensyn til Skaden. Hvis det er noget, der slet ingen Rolle har spillet med Hensyn til den paagældende Brand, er det mig ikke muligt at se, hvorfor Jernbanen skulde være fri.

Der er endnu en Ting, jeg gerne vil nævne i Forbindelse med § 7. Saaledes som Paragraffen er formuleret, kunde man antage, at de Begrænsninger, der er gjorte i Jernbanernes Erstatningspligt, ogsaa maatte gælde, selv om ikke den Erstatningsregel, vi her har med at gøre, men derimod Lovens almindelige Erstatningsregler maatte føre til Ansvar for Jernbanerne. Det er for øvrigt et Spørgsmaal, som rækker videre ud, det samme Spørgsmaal opstaar ogsaa paa adskillige andre Punkter. Nu er det sikkert Meningens, at hvis Lovens almindelige Erstatningsbetingelser foreligger, det vil sige retsstridig og tilregnelig Handling og enten Forsæt eller Uagtsomhed, saa skal Jernbanerne bære Ansvaret, men det staar ingen Steder — jo, det staar i Motiverne til Lovforslaget, at det ikke er Meningens at rokke ved de almindelige Erstatningsbetingelser, men Motiverne er ikke Lov, og naar der i Lovens gives saa almindelige og omfattende Regler som dem, der er Tale om her, og som dem, der ogsaa er Tale om andre Ste-